

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Stk/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200603
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8021200603.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): CLIMATIC - RESORT s.r.o. so sídlom Sama Chalupku 607/9, 029 01 Námestovo, IČO: 51 760 703, právne zastúpeného JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou, Poprad, Nám. sv. Egídia 95, proti žalovanému: Obec Ždiar, stavebný úrad, Ždiar č. 202, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 205/2020 zo dňa 18.12.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/58/2021-45 zo dňa 16. februára 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č. k. 1S/58/2021-45 zo dňa 16. februára 2022 (ďalej aj ako „napadnuté uznesenie“) podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“) v spojení odmietol správnu žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 205/2020 zo dňa 18.12.2020, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 5 000,- EUR za porušenie § 106 ods. 2 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a vrátenia veci žalovanému resp. Okresnému úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a) SSP, t. j. žiadnemu účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, keďže žaloba žalobcu bola odmietnutá.

2. Správny súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že z obsahu podanej žaloby a tam výslovne definovaného žalobného návrhu je nepochybné, že žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, obce Ždiar, a navrhol toto rozhodnutie zrušiť. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v konaní je viazaný obsahom a rozsahom podanej žaloby, ako aj žalobcom formulovaným petitom (žalobným návrhom), t. j. tým, aké rozhodnutie žiada žalobca preskúmať a na akom právnom základe. Zdôraznil, že žalobca, s kvalifikovaným právnym zastúpením advokátom, v žalobe výslovne označil ako žalovaného Obec Ždiar, a v zmysle žalobného návrhu sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného Obcou Ždiar č. 205/2020 zo dňa 18.12.2020.

3. Z obsahu podanej žaloby, vyjadrenia žalovaného a z predloženého administratívneho spisu je zrejmé, že proti predmetnému prvostupňovému rozhodnutiu bolo podané odvolanie, to však bolo správnym orgánom vyhodnotené ako podané neoprávnenou osobou, advokátkou bez platne udeleného plnomocenstva konať v mene účastníka konania práve v tomto konaní. Toto bolo žalobcovi oznámené listom Okresného úradu, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-PO-OVBP2-2021/025878-008 zo dňa 05.10.2021. Z vyznačenej doložky právoplatnosti vyplýva, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie

Obce Ždiar, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 5 000,- EUR za porušenie § 106 ods. 2 písm. c) Stavebného zákona, nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2021.

4. Správny súd konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie obsahovalo správne poučenie o možnosti podať opravný prostriedok, t. j. že proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal. Zároveň bol účastník konania poučený o tom, že rozhodnutie je preskúmateľné súdom až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov. Správny súd tak konštatoval, že žalobca mal možnosť, v prípade nesúhlasu s postupom stavebného úradu a odvolacieho orgánu vo vzťahu k posúdeniu podaného odvolania ako podaného neoprávneným subjektom, domáhať sa správnu žalobou súdneho prieskumu oznámenia Okresného úradu Prešov OU-PO-OVBP2-2021/025878-008 zo dňa 05.10.2021. V dôsledku nevyužitia tejto možnosti bolo potrebné s ohľadom na prezumpciu zákonnosti a správnosti správnych aktov považovať aj toto opatrenie odvolacieho orgánu za zákonné a vecne správne.

5. Keďže rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, proti ktorému zákon pripúšťa opravný prostriedok, nadobudlo právoplatnosť z dôvodu, že podaný opravný prostriedok bol správnym orgánom vyhodnotený ako podaný neoprávnenou osobou, t. j. subjektom bez aktívnej legitímácie v prebiehajúcom správnom konaní, správny súd konštatoval, že ide o rozhodnutie, ktoré naplňa negatívnu podmienku podľa § 7 písm. a) v spojení s § 180 ods. 1 SSP. Napadnuté rozhodnutie označeného žalovaného, Obce Ždiar, je tak rozhodnutím, ktoré správny súd nepreskúmava, keďže ide o právoplatné rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, pri ktorom účastník konania nevyčerpal pred jeho právoplatnosťou všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. S ohľadom na uvedené skutočnosti správny súd uviedol, že žaloba podaná žalobcom je nepripustná a tak ju podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

6. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej ako "sťažovateľ") včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) a navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) podľa § 462 ods. 1 SSP napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľ uviedol, že má za to, že oznámenie Okresného úradu Prešov OU-PO-OVBP2-2021/025878-008 zo dňa 05.10.2021 nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, nakoľko nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu ani ním nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Takýmto rozhodnutím je len rozhodnutie žalovaného a nie oznámenie Okresného úradu Prešov.

8. V súvislosti s odklonom od rozhodovacej praxe kasačného súdu uviedol, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžso 11/2010 „Písomné oznámenie o vybavení sťažnosti nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu ani ním nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté.“ V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžso 46/2009 „Ak žalobca podal žalobu proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorý rozhodol v prvom stupni, a pripojil k nej aj rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, nemôže súd bez skúmania skutočnej vôle žalobcu konanie zastaviť.“

9. Sťažovateľ záverom poznamenal, že pristúpil k podaniu žaloby z dôvodu toho, že okresný úrad mu zaslal oznámenie, v ktorom spochybňoval plnú moc advokáta a mal za to, že vyčerpal pred právoplatnosťou rozhodnutia žalovaného všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, pričom práve nesprávnym postupom odvolacieho orgánu došlo k tomu, že predmetné rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť.

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 27.06.2022 uviedol, odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu podala osoba, ktorá nebola aktívne legitímovaná na daný právny úkon v zmysle ustanovenia § 53 zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. V tomto prípade sa tak nejedná o nesprávny procesný postup, ako sa uvádza v kasačnej sťažnosti sťažovateľa, keď ten nepodal v zákonnej lehote odvolanie. V prípade, ak sťažovateľ utrpel škodu, mal si ju uplatniť voči svojej právnej zástupkyňi.

III. Konanie na kasačnom súde

11. Prejednávaná vec bola dňa 02.01.2023 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie, podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na kasačnom súde bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 4S sp. zn.: 4Stk/1/2023.

12. Najvyšší správny súd ako súd kasačný preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Kasačný súd preskúmal obsah administratívneho spisu a zistil, že sťažovateľovi bolo dňa 20.04.2021 doručené rozhodnutie žalovaného zo dňa 18.12.2020, ktorým žalovaný uložil sťažovateľovi podľa § 106 ods. 2 písm. c) Stavebného zákona pokutu vo výške 5.000,- EUR za porušenie ust. § 106 ods. 2 písm. c) Stavebného zákona, ktorého sa dopustil tým, že v máji 2020 ako právnická osoba odstránila stavbu rodinného domu bez povolenia stavebného úradu.

14. Voči tomuto rozhodnutiu podal dňa 03.05.2021 sťažovateľ odvolanie. Okresný úrad Prešov ako odvolací orgán rozhodnutím č. OU-PO-OVBP2-2021/025878-004 zo dňa 22.07.2021 sťažovateľovi oznámil, že bola predĺžená lehota na rozhodnutie o podanom odvolaní na 120 dní. Následne Okresný úrad Prešov sťažovateľovi oznámením č. OU- PO- OVBP2-2021/025878-008 zo dňa 05.10.2021 oznámil, že odvolanie voči rozhodnutiu žalovaného podala osoba, ktorá nebola aktívne legitimovaná na tento právny úkon, keďže plná moc právnej zástupkyňi sťažovateľa bola udelená na konanie podľa § 106 ods. 3 písm. b) Stavebného zákona a nie na konanie vedené pre správny delikt podľa § 106 ods. 2 písm. c) Stavebného zákona. Z uvedeného dôvodu kvalifikoval odvolanie sťažovateľa ako neprípustné, na odvolanie neprihliadal a v predmetnej veci ďalej nekonal. Sťažovateľ následne podal voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného o uložení pokuty vo výške 5.000,- EUR za správny delikt žalobu.

V. Právne posúdenie veci kasačným súdom

15. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 3 ods. 1 písm. c), na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak g) je neprípustná.

19. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

20. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis neprípúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

22. Podľa § 7 SSP, správne súdy nepreskúmajú a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená, b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak, c)

všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak, d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese, e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania, f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach, g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania, h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

23. Kasačný súd v prvom rade uvádza, že správny súd odmietol žalobu ktorou sa sťažovateľ domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie s odôvodnením, že vo veci neboli splnené podmienky, za ktorých by bolo možné pristúpiť k prieskumu predmetného opatrenia. Konkrétne správny súd dospel k záveru, že charakter napadnutého rozhodnutia žalovaného vylučuje, aby toto opatrenia podliehalo súdnemu preskúmvaniu, preto rozhodol o odmietnutí žaloby ako o neprípustnej.

24. Správny súd v napadnutom uznesení odkázal na ustanovenie § 7 SSP a k zásade subsidiarity správneho súdnictva a na ustanovenie § 180 ods. 1 SSP, podľa ktorého je žalovaným orgán verejnej správy, ktorý rozhodol (nie rozhoduje alebo bude rozhodovať) o riadnom opravnom prostriedku. Z použitia minulého času v tomto ustanovení je podľa kasačného súdu zrejmé, že ak účastník konania použil prípustný opravný prostriedok, môže správnu žalobu podať až proti rozhodnutiu toho orgánu, ktorý je príslušný o ňom rozhodnúť (Najvyšší správny súd sp. zn. 7Ssk/71/2021). Správnu žalobu tak žalobca môže podať až po rozhodnutí odvolacieho orgánu. Lehotu na podanie správnej žaloby podľa § 181 ods. 1 SSP tak tiež treba počítať od oznámenia rozhodnutia odvolacieho orgánu.

25. Kasačný súd v tomto smere považuje za preukázané, že sťažovateľ sa správnu žalobou domáhal zrušenia právoplatného prvostupňového rozhodnutia č. 205/2020 zo dňa 18.12.2020 žalovaného ako prvostupňového orgánu (čo sťažovateľ ani nespochybňoval) bez vyčerpania riadnych opravných prostriedkov. Rozhodnutie správneho súdu je tak vecne správne keď žalobu ako neprípustnú odmietol, pričom poukázal aj na ustanovenie § 7 SSP, v zmysle ktorého správne súdy nepreskúmvajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Správne súdnictvo je totiž založené na zásade subsidiarity súdneho prieskumu, čo znamená, že súdna ochrana nastupuje až v okamihu, keď sa účastník správneho konania nemôže domôcť svojich práv v rámci správneho konania uplatnením prípustných riadnych opravných prostriedkov.

26. Neobstojí ani námietka sťažovateľa, že mal za to, že vyčerpal všetky opravné prostriedky, avšak nesprávnym postupom Okresného úradu došlo k tomu, že predmetné rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť. Správny súd aj v tomto prípade správne v napadnutom uznesení uviedol, že pokiaľ sa sťažovateľ chcel domáhať nápravy v rámci konania pred Okresným úradom, mal sa za účelom ochrany svojich práv domáhať preskúmania a zrušenia oznámenia/opatrenia Okresného úradu č. OU-PO-OVBP2-2021/025878-008 zo dňa 05.10.2021 ako odvolacieho orgánu. Uvedené nemení ani skutočnosť, že podľa sťažovateľa sa jedná o opatrenie, ktoré nie je preskúmateľne v správnom súdnictve.

27. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že oznámenie Okresného úradu Prešov OU- PO-OVBP2-2021/025878-008 zo dňa 05.10.2021 nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, nakoľko nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu ani ním nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté.

28. Kasačný súd v danej súvislosti podotýka, že v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP, opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že predpokladom preskúmvania zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je, aby išlo o opatrenie zakladajúce, meniace alebo zrušujúce práva, či povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Zavedenie tohto pojmu podľa dôvodovej správy k SSP je reakciou na to, že v právnom poriadku existuje viacero administratívnych konaní, ktorých výsledkom nie je rozhodnutie, ale je ním opatrenie orgánu verejnej správy. Z hľadiska procesu prijatia je opatrenie, podobne ako rozhodnutie, výsledkom administratívneho správneho konania. Predmetom prieskumu zo strany správnych súdov budú predovšetkým opatrenia, ktorými sa administratívne konanie končí, pritom

nie je v tomto rozhodujúce ako je uvedené rozhodnutie správneho orgánu označené (list, oznámenie, opatrenie či rozhodnutie a podobne).

29. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa tak považujú aj listy či oznámenia s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy. Opatrenie a konanie Okresného úradu Prešov však sťažovateľ správnu žalobou nenapadol.

30. Je nesporné, že ak by sťažovateľ správnu žalobou napadol oznámenie Okresného úradu Prešov, všetky súvisiace otázky, ktoré boli obsahom správnej žaloby, by mohli byť v takomto správnom súdnom konaní relevantné. Kasačný súd však podotýka, že aj keď žalobné či kasačné námietky sťažovateľa ohľadne nesprávneho postupu Okresného úradu Prešov môžu vykazovať relevanciu, mohli by byť podstatnými v prípade, že by sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu správnu žalobu. Nie je možné ich však vyhodnocovať v tomto konaní, nakoľko táto správna žaloba smerovala voči inému rozhodnutiu správneho orgánu a je za daných okolností neprípustnou. Pre účely tohto konania totiž bola relevantná tá skutočnosť, že sťažovateľ podal správnu žalobu proti právoplatnému prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného bez vyčerpania riadnych opravných prostriedkov keď zároveň sťažovateľ správnu žalobou nenapadol oznámenie Okresného úradu Prešov. Kasačný súd preto konštatuje, že správny súd tak vo veci nezostávalo nič iné, ako správnu žalobu sťažovateľa odmietnuť ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP.

31. K námietke ohľadne odklonu od rozhodovacej praxe kasačný súd aj v zmysle už vyššie uvedeného konštatuje, že od 01.07.2016 nadobudol účinnosť Správny súdny poriadok, ktorý v § 3 ods. 1 písm. c) zaviedol pojem „opatrenie orgánu verejnej správy“ a zároveň nahradil dovtedy účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj ako „OSP“). Pôvodná právna úprava Občianskeho súdneho poriadku bola v tomto smere terminologicky nejednotná. Zatiaľ čo v čl. 142 ods. 1 Ústavy SR a v § 7 ods. 2 OSP sa uvádzalo ako predmet prieskumu správneho súdnictva aj opatrenie orgánu verejnej správy v § 244 ods. 2, resp. ďalších ustanoveniach piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pojem opatrenie absentoval a použil sa termín „postup správneho orgánu“, ktorý sa v súdnej praxi vykladal rôzne, i keď sčasti aj ako ekvivalent pre opatrenie orgánu verejnej správy. Nakoľko bola právna úprava v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku rozdielna a s tým aj problematika prieskumu opatrení orgánov verejnej správy v spojení s už vyššie vymedzením súdneho prieskumu týchto opatrení, námietka sťažovateľa ohľadne odklonu od rozhodovacej praxe kasačného súdu je tak irelevantná.

32. Pre doplnenie kasačný súd uvádza, že sťažovateľ ani v kasačnej sťažnosti nenamietal, že mal v úmysle preskúmať aj oznámenie Okresného úradu Prešov. Sťažovateľova obrana spočívala práve v potvrdení, že správnu žalobou napadol len rozhodnutie žalovaného a nie oznámenie Okresného úradu Prešov nakoľko mal za to, že uvedeného nie je preskúmateľné v správnom súdnictve. Kasačný súd ešte dopĺňa, že prejednávaná vec sa týka oblasti správneho trestania a mala by byť posudzovaná v zmysle ust. § 194 a nasl. SSP. Správny súd tak nie je v zmysle § 195 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Kasačný súd však podotýka, že neviazanosť správneho súdu rozsahom žaloby v zmysle uvádzanej vety § 195 SSP znamená, že správny súd bude môcť pri zistení dôvodov vymedzených v písmenách a) až e) tohto ustanovenia zrušiť aj iné bezprostredne súvisiace výroky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia než tie, ktoré boli napadnuté správnu žalobou (§ 182 ods. 1 písm. c)). Neznamená to však, že môže správny súd nahrádzať činnosť žalobcu (v tomto prípade sťažovateľa) a dopĺňať účel podania správnej žaloby, prípadne korigovať jeho úmysly tak aby bola zachovaná prípustnosť správnej žaloby. Uvedené dôvody vymedzené v § 195 majú tak v zásade povahu väd, ktorých obsiahnutie v preskúmanom rozhodnutí alebo opatrení orgánu verejnej správy majú za následok jeho nezákonnosť. Postup správneho súdu v tomto smere bude primárne vždy závislý od uplatneného kasačného alebo moderačného žalobného návrhu (§ 182 ods. 1 písm. h) SSP).

33. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu. Preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

34. O trovách konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi ich náhradu nepriznal, keď tento v konaní nebol úspešný a u žalovaného neidentifikoval okolnosti podľa § 168 SSP, ktoré by náhradu jeho trov zo strany sťažovateľa odôvodňovali (§ 467 ods. 1 SSP a § 168 SSP)

35. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP, § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e** je prípustný.